

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216010445
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4216010445.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného J. J., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 08.12.2016 sp. zn. 3Nt/12/2016, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. februára 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného J. J., narodeného XX.XX.XXXX, z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Komárno (ďalej „súd I. stupňa“) podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného J. J. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno č. k. 0T/27/2014-63 zo dňa 01.04.2014, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

V jeho odôvodnení poukázal na to, že odsúdený bol v pôvodnom konaní uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/ Trestného zákona. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov. Po oboznámení sa s návrhom odsúdeného a relevantným spisovým materiálom dospel k záveru, že nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti skôr súdu neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Dôvody uvádzané odsúdeným v návrhu, že keď sa priznal bol pod vplyvom drog preukázané neboli a jeho tvrdenie o účasti iných osôb na trestnej činnosti nemá vplyv na právoplatný výrok o jeho vine.

Proti tomuto uzneseniu podal, ihneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú následne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajkyne, keď poukazoval na napadnuté uznesenie, ktoré podľa jeho názoru bolo vydané predčasne, bez dostatočného vysporiadania sa s jeho argumentáciou. V čase výsluchu obvineného si dostatočne neuvedomil následky svojho konania, až postupom času po tom, čo prestal drogy požívať prišiel na to, že sa priznal ku skutku, ktorý sa stal inak. Toto podľa jeho názoru môže vzniesť pochybnosti o správnosti skutkových zistení v pôvodnom konaní a môže mať vplyv na iné rozhodnutie o vine a treste. Pripojil aj lekárske správy o psychiatrických vyšetreniach. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu I. stupňa.

Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo (okrem iného aj) právoplatným rozsudkom, sa povolí ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere

k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Nadriadený súd poukazuje na to, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neplatí tzv. revízy princípy, ale toto sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v citovanom zákonom ustanovení. Z hľadiska splnenia podmienok pre povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel navrhovateľ, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr súdu známe. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, a ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Nové skutočnosti v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania treba preukázať novými dôkazmi. Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní (môže to byť aj výpoveď predtým nevypočutého svedka), ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom (napr. zmena výpovede v pôvodnom konaní vypočutého svedka). Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov. V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní, nakoľko, ako je zrejmé aj z § 394 odsek 1 Trestného poriadku, inštitút obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku slúži primárne na nápravu rozhodnutí, ktoré sú nesprávne preto, že boli urobené na základe nesprávnych skutkových zistení (práve ako dôsledku nezohľadnenia nových dôkazov a skutočností súdu skôr neznámych).

Na základe uvedeného treba konštatovať, že posudzovanie splnenia podmienok obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku v posudzovanom prípade a následne aj dokazovanie pred súdom I. stupňa bolo determinované návrhom odsúdeného na povolenie obnovy konania.

Odsúdený v časti svojho návrhu namietal zákonnosť jeho priznania v pôvodnom konaní v rámci prípravného konania. Zo zápisnice o jeho výsluchu ako obvineného z 30.03.2013 vyplýva, že výsluch prebehol štandardným spôsobom, obvinený bol riadnym a dostatočným spôsobom poučený a tomuto porozumel, sám k vlastnej osobe uviedol, že drogy a iné omamné látky nepožíva, v minulosti bol liečený, ale v súčasnosti žiadne drogy neberie. Pri výsluchu pred súdom I. stupňa v rámci rozhodovania podľa § 204 ods. 1 Tr. por. bol obvinený opätovne poučený, čomu porozumel a rovnako ako pri predchádzajúcom výsluchu sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti, neuvádzal žiadne skutočnosti, že by nebol schopný vnímať priebeh výsluchu a také neboli konštatované ani zo strany sudcu pre prípravné konanie, resp. prokurátora. Aj z lekárskeho správ predĺžených obvineným v rámci tohto výsluchu (tieto sú totožné s tými, ktoré priložil k sťažnosti) vyplývalo, že tento je orientovaný a pri vedomí. V pôvodnom konaní bol vydaný trestný rozkaz, ktorý obvinený prevzal dňa 01.04.2014 a proti tomuto odpor nepodal.

V uvedenom rozsahu nadriadený súd konštatuje, že hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní, t.j. dôkazov známych v pôvodnom konaní, súdmi I. resp. II. stupňa, nemôže byť dôvodom pre povolenie obnovy konania, tak ako si to nesprávne vykladá odsúdený. Tento záver vyplýva z dikcie vyššie citovaného § 394 odsek 1 Trestného poriadku, z ktorého je zrejmé, že povolenie obnovy môže byť dôsledkom zistenia existencie výlučne dôkazov v pôvodnom konaní súdu (resp. súdom oboch stupňov) neznámych.

Hodnotenie v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov prichádza do úvahy pri posudzovaní podmienok obnovy konania len v rovine ich vzťahu k novopredloženému dôkazu súdu skôr neznámemu, a to v tom zmysle, či tento dôkaz, či už sám osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr súdu známymi, môže odôvodniť iné rozhodnutie vo výroku o vine alebo treste.

Existencia nových skutočností a dôkazov súdu v pôvodnom konaní neznámych je totiž len jednou z podmienok pre povolenie obnovy konania, nakoľko, aby bolo možné obnovu konania povoliť, je nevyhnutné (ako to vyplýva z § 394 odsek 1 Trestného poriadku), aby k nej pristúpila aj ďalšia podmienka, že ide o skutočnosti a dôkazy spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste. V posudzovanom prípade však táto ďalšia podmienka splnená nebola.

Posúdenie, či novonavrhovaný dôkaz má takúto povahu je vecou súdu, ktorý je pri tom povinný zohľadňovať jeho obsah v zmysle tvrdení navrhovateľa (t.j. aká skutočnosť má byť týmto dôkazom preukázaná), ako aj to akým spôsobom a za akých okolností bol tento dôkaz zistený alebo získaný.

Nie je tak správna predstava navrhovateľa (odsúdeného) o tom, že súd v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania je povinný vykonať akýkoľvek navrhovaný dôkaz už len preto, že v pôvodnom konaní nebol súdu známy.

Odsúdený už v pôvodnom konaní predložil lekárske správy, neuvádzal, že nie je schopný vnímať priebeh procesného úkonu, čo nevyplývalo ani z predložených lekárskejších správ, a nebolo to zistené ani pri výsluchu v konaní pred súdom, a v tomto smere nenavrhol žiadne dôkazy.

Z tohto pohľadu tvrdenie odsúdeného až s odstupom takmer dvoch rokov od odsúdenia, vedie k dôvodnosti záveru, ktorý učinil aj súd I. stupňa, že ide o návrh účelový. Za týchto okolností súd I. stupňa o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania mohol rozhodnúť aj bez vypočutia odsúdeným navrhovaných svedkov.

Nadriadený súd preto konštatuje, že súd I. stupňa dospel k správneému záveru, že neboli splnené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku, osobitne v jeho prvom odseku, t.j. že v posudzovanej trestnej veci nevyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, spravujúc sa vyššie rozvedenými úvahami, nadriadený súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok (§ 185 ods. 2 Tr. por.).